

Gárdacsapattestek katonai nevelése

(Orosz Katonai Szemle 1945. évi 18. számában megjelent Popel N. altábornagy cikke.)

A szovjet hadsereg által elért kiváló katonai sikerek magyarázatát megtaláljuk a szovjet hadseregnél bevezetett újrendszerű katonai nevelésben is. A katonai nevelés alatt a szerző összefoglalja a katonai kiképzés, a politikai nevelés és a tulajdonképpeni nevelés fogalmát.

A katonai kiképzés arra irányul, hogy a harci technika birtokában ismerjék meg a gárdisták a korszerű harc törvényeit, hogy minél tökéletesebben használhassák ki az időt, a teret, a mozgást.

Mikor a németek először vetik be a nehéz tankokat, a „Ferdinándot“, a „Tigrist“, a kiképzés legfontosabb feladata volt megtanítani a katonákat az ezek elleni harcra. Erre a célra felhasználták az ujságokat is.

Nagy figyelmet fordítottak az ellenség tanulmányozására, a jó felderítés megszervezésére és a tankok együttműködésére a tüzérséggel, a gyalogsággal és a repülőkkal.

A kiképzés természetesen változott a védekező harcoknál és az általános támadáskor. A védekező harcokban ezt vagy azt a vonalat kellett erősen tartani és az ellenség támadását visszaverni. Az általános támadásokban tudni kellett együttműködni mozgásban és elszántság kellett az ellenség védelmi vonalai mögötti manőverezéshez.

A politikai nevelés propagandából állott és ama történelmi okmányok — beszámolók és parancsok — ismertetésére irányult, melyek a német hódítók teljes és végleges vereségéhez vezető utat mutatták meg. A politikai nevelés módszerei voltak: a személyes beszélgetés, jelszavak alkalmazása, például: „meghalunk, de nem engedjük át az ellenséget“, ujságok felolvasása, a hősök tetteinek dicsérete, levelek küldése a hősök szülőfalujába. Nagy jelentőségük volt a táborig ujságoknak is.

A tulajdonképpeni nevelés célja a katonákat feltétlen hazaszere-tetre, hősiességre, a győzelembe vetett megrendíthetetlen hitre nevelni. A katonákra bajtársaik hőstette nagy hatást gyakorolt. A nevelés változott aszerint, hogy védekezésről, vagy támadásról volt-e szó. Védekezés-nél kitartás, állhatatosság, a támadásnál elszántság, félelem nem ismerés a cél.

A hőstettek jutalmazására szintén nagy gondot fordítottak; a ki-tüntetéseket nagy ünnepséggel adták át.

Ahogy a katonai képzettség elválaszthatatlan a politikai neveléstől, ugyanúgy szoros összefüggésben áll a tisztek és harcosok általános műveltségével. Nagy figyelmet fordítottak a kultúrált nép követelményeire is: a tisztaságra, katonai csínyra, a katonai javak kezelésére, a pontos-ságra.

A technikai anyagot fényes ünnepség keretében adták át a fiatal katonáknak. Hogy az anyagkezelés terén milyen munkát végeztek, arra jellemző, hogy míg a háború első éveiben a tankmotorok élettartama 30—35 óra volt, addig ez később 200 órára növekedett.

A gárdaharcosok közt kifejlődött bajtársiasságra jellemző volt a jelmondatuk: „Magad elveszthetsz, de a bajtársaidat ne hagyd!”

Az ilyen katonai nevelésnek az eredménye az a lángoló hazaszeretet, az a hihetetlen német gyűlölet, amely a szovjet gárdistákat jellemezte. Ennek a nevelésnek sikerét mi sem mutathatja jobban, mint az, hogy a szovjet-gárdisták közül 117 Szovjetunió hőse és sokezer egyéb kitüntetés birtokosa került ki.

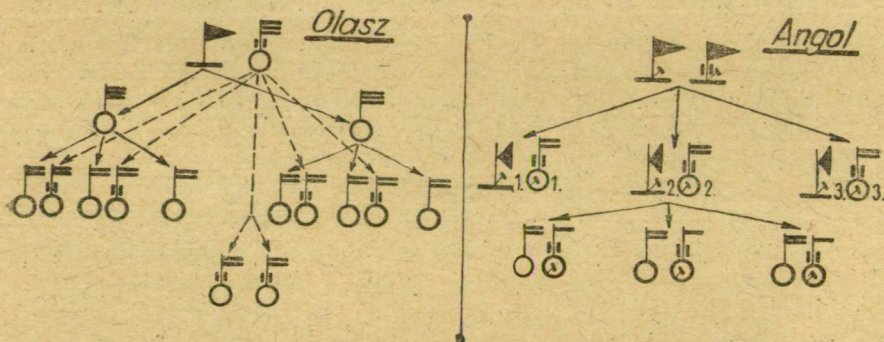
Honvédelmi Minisztérium katonai osztály

Az olasz hadosztály tüzérség szervezési kérdései az angol hadosztály tüzérség mintájára

(Az Olasz Katonai Szemle 1946 augusztus és szeptemberi számaiban megjelent Andrea Cucine tüzérszázados cikkei nyomán.)

A szerző az olasz „Friuli” hadosztályban harcolt a felszabadító angol hadsereg oldalán. Ezalatt megismerte nagyban az angol hadosztály szervezését és összehasonlításokra nyílt alkalmá. A hadműveletek alatt rögtönzött átszervezéseket végeztek az olasz hadosztálynál és keresték a rendelkezésre álló tüzérségen belül a legcélravezetőbb megoldást az együttműködés érdekében.

Az alábbi szervezésben harcolt az angol és az olasz hadosztály:

Két hármastagozású gyalogezred és egy négyestagozású tüzérezred, hadosztály tüzérparancsnokság nélkül.

A gyalogsággal azonos hármastagozásban a tüzérség. Minden gyalogsági parancsnokság mellett a vele együttműködő tüzérparancsnokság.

Az első és harmadik dandár ugyanolyan szervezésben, mint a második.

Az olasz szervezésből már első tekintetre láthatjuk az együttműködés megszervezésének nehézségeit, amelyek a zászlóaljok és tüzérosztályok közötti számbeli eltérésekből származnak.

Az angolok oldalán folytatott hadműveletek során a „Friuli” hadosztályban a kísérletezések után az alábbi megoldást találták a legjobbnak.

Tüzérezred parancsnokság ellátta a hadosztály tüzérparancsnokság feladatait, a négy tüzérosztályból két tüzéresoportot alakítottak, egyen-